

Nedeľa po Vianociach - 30.12.2018

Reálny život

Pane Ježiši, ďakujeme Ti, že sme s Tebou mohli prežiť takmer celý rok vo vedomí, že nás neopúšťaš a že si voči nám milostivý. Ďakujeme Ti za Tvoju starostlivosť a pomoc v každej chvíli života a za nádej, že sa Tvoja láska voči nám nemení. Prosíme: posilni nás aj dnes mocou svojho slova, aby sme vo viere mohli zakončiť tento rok a aj vykročiť do toho budúceho.

Matúš 4:1n „Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby Ho diabol pokúšal. Keď sa 40 dní a 40 nocí postil, nakoniec vyhladol“.

Keby sme si mohli vysnivať svoj budúci život, aký by bol? Keby sme mohli prežiť životnú fikciu, ako by vyzerala? **Nikto z nás by si nevysnival ťažkosti, trápenia, zlo. Naša fikcia by bola plná pozitívnych, radostných a milých udalostí.** Lebo nikto z nás nechce trpieť ani mať problémy. Lenže v tomto svete, kde hriech mnohé zničil, to jednoducho nejde.

Dokazuje nám to aj život Pána Ježiša. Biblia spomína iba málo z Jeho detstva. Máme záznam o tom, ako ušli do Egypta pred vyčiňaním Herodesa. Potom sa píše o ich návrate po smrti kráľa a ako žili v Nazarete. Potom je jediná zmienka, keď mal Ježiš 12 rokov o Jeho stretnutí a diskusii v jeruzalemskom chráme s náboženskou elitou. Tu nastáva 18 ročná pauza, kým sa nedozvedáme o krste v čase Ježišovej tridsiatky. Odborníci sa domnievajú, že pisatelia biblických kníh nekomentujú Ježišov detský a tínedžerský život preto, lebo žil rovnako ako ostatné deti, nebol v ničom výnimočný. Teda totálne sa identifikoval s človekom, samozrejme okrem hriechu. Potom prichádza krst a začiatok Jeho verejného vystúpenia. **A hoci sa Ježiš prejavuje ako Boží Syn a Spasiteľ od krstu zreteľnejšie, nemá to o nič ľahšie.**

Biblickí autori Ježiša opisujú ako Mesiáša, ale nezabúdajú dodávať celkový obraz Jeho pozemského života s ťažkosťami, problémami a zlom. **Ježiš hriech nevykonal, ale to neznamena, že s ním nemusel bojovať. Preto je pre nás dobrým príkladom, keď aj do nášho života vstupuje hriech, keď nie je dokonalý a bezchybný.** Ani ten Ježišov totiž nebol. On hriech neurobil, ale hriechy iných na Neho vplývali a sťažovali Mu život. V konečnom dôsledku Ježiša hriechy ľudí minulých, budúcich, ale aj naše, priviedli na kríž.

Príbeh, ktorý sme počuli ako spievané evanjelium je dôkazom toho, že Ježiš je nám viac podobný, ako si myslíme. A nemôže za to diabol, ale sám Duch svätý. Je to zvláštna poznámka v príbehu. Po zážitku hlasu z neba pri krste, je Ježiš akoby vyhnaný do reality života samotným Bohom. **Pán Boh nám tým chce ukázať, že tak, ako my bojujeme s pokúšaním diabla, tak ako my musíme**

odolávať zlému a učiť sa žiť podľa Božích zásad, tak to musel urobiť aj sám Boží Syn. Tak ako my, aj Ježiš prežíval núdzu a nedostatok a nežil dokonalý život. Nič Mu nepadlo z neba iba tak. Na inom mieste čítame: „*Líšky majú dúpätá, nebeský vtáci hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by sklonil hlavu*“ (Mt 8:20).

Starat' sa o živobytie, strechu nad hlavou, stravnú, platiť účty, udržať si prácu – to všetko sú novodobé problémy. S pokrokom a mnohými vymoženosťami nám pribudlo aj viac starostí, čo je dosť nelogické. Malo by nám byť lepšie. Lenže pravda je taká, že mnohí si „chlieb“ vyvolili za top vo svojom rebrúčku a preto ostatní na nich musia pracovať a živiť ich – pomocou práce, daní, vysokých cien potravín či energií. Tým sa zvyšujú životné náklady a mnohí naozaj musia počítat každé euro, aby prežili.

Ježiš nám ukazuje, že aj On mal nedostatok pozemských darov. Potom prišlo **pokúšanie: vymeniť vieru a poslušnosť Bohu za hojnosť vecí pre telo.** Nechcel tým povedať, že jedlo nie je dôležité, ale chcel nám ukázať, že človek nemôže stratiť vieru iba preto, že nemá dosť toho, čo potrebuje a o čo žiada. Áno, žijeme v dobe, kedy sa darí len tým hore, ktorí si zhromažďujú poklady na tomto svete. Tí však, ktorí sa živia „aj Božím slovom“, majú často nedostatok pozemských vecí. Mohlo by byť lepšie, ale mohlo by byť aj horšie. Žijeme zle nie preto, že by nám Pán Boh nedával dosť, ale preto, že **niektorí si privlastnili všetok „chlieb“ sveta a ostatným sa ho dosť nedostáva.** Pán Ježiš má však pre nás zaslúbenie: „*váš Otec nebeský vie, že toto všetko potrebujete*“. Dôverujme Mu.

Lenže my často nedôverujeme a tak diabol môže pomocou nenaplnených telesných potrieb pokúšať našu vieru v Boha. Medzi potreby, ktoré máme nedostatočne zasýtené patria peniaze, zamestnanie, vzťahy, zážitky, vnútorné naplnenie, majetok... Najst' dnes spokojného človeka je naozaj vzácnosťou. **Každému niečo chýba, každý chce viac. A ak to nedostáva, pochybuje, spreneveruje sa Bohu, reptá a odpadáva od viery v starostlivého Pána.** Ak Boh nesplní moju modlitbu, ak ma nezachráni, ak mi nepomôže, potom načo v Neho veriť? Oplatí sa dôverovať Bohu, ak nedáva, čo chcem? Ježiš bol v podobnom rozporení, keď umierajúc na kríži zvolal: „*Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?*“ (Mt 27:46).

Mnohí ľudia dnes svoju vieru v Boha odvíjajú od svojho vlastníctva vecí. Ak nemajú dosť, je na vine Boh a preto v Neho netreba veriť. Ak majú dosť, je za tým ich vlastná snaha a sila, nie Božie požehnanie a preto v Boha netreba veriť. Vieru vnímajú ako poistku: ak by náhodou bolo raz potrebné veriť, tak si aspoň splníme nejaké povinnosti, aby sme mohli ukázať, že veríme. Lenže potom príde pokúšanie: skočiť a my neveríme. Príde choroba, strata zamestnania,

nedostatok peňazí, zlyhanie, zrada partnerov či priateľov a my padáme na dno, neveriac, že by nás snáď Pán Boh dokázal zachrániť.

Ježiš nám však pripomína, že aj On zažil mnoho zlého, nemal dostatok telesných darov, zradili Ho priatelia, opustili najbližší, nerozumela Mu rodina a na kríži sa akoby hodil do priepasti hriechu a mal pocit, že tu niet záchrany. No predsa neprestal dúfať. Pretože svoju dôveru v Boha a Božiu ochranu, pomoc a záchranu, nemeral momentálnou situáciou, či aktuálnymi emóciami. **Nezameral sa len na problémy, ťažkosti a nedostatok, ale aj v tom zlom hľadel na Boha, ktorý plní svoje zaslúbenia a je verný v dávaní svojho požehnanja.** Ježiš samozrejme nenaznačuje, že „padanie do priepasti“ je v pohode, ale pripomína, že problémy nemôžu byť pre nás dôveryhodnejšie ako náš Boh. Iste žijeme v dobe, keď sa na nás všetko valí, máme nedostatok telesných potrieb, ľudia prežívajú depresie, nie sú vnútorne naplnení, všetky vzťahy sú veľmi labilné a všetko je nestále. **Psychiatrie sú plné ľudí, ktorí nezvládajú svoj život a sú náchylní na samovraždu. Diabol im hovorí: zhod' sa a keďže nevidia nič iba svoje problémy, padajú a nedávajú ani Bohu šancu zachytiť ich na ruky.** Pán Ježiš nám však pripomína: „*hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a všetko ostatné vám bude pridané*“ (Mt 6:33). Spoločnime sa na Pána.

No my si vyberáme radšej spoliehanie sa na seba. My sami sa snažíme vytvoriť si svoj dokonalý svet, kde bude všetko tip top. Svet, ktorý by nám splnil všetky túžby a očakávania. Vytvárame si raj už tu na tejto zemi, totálne sústredený na veci, o ktorých si myslíme, že nám zabezpečia šťastie a večnosť. Ľudstvo odjakživa túžilo po vytvorení takéhoto dokonalého sveta tu na zemi. Lenže je to nereálne. Ani tí najbohatší a najvplyvnejší ľudia nie sú dokonalo šťastní a spokojní. **Na tomto svete všetko je len dočasu , všetko zlyháva a nič nie je bez chyby. Počnúc od človeka, cez prírodu až po stroje. Nakoniec teda to, čo malo byť požehnaním, môže priniesť záhubu.** Lenže človek to nepochopil a tak sa klania mamone a modlám, ktoré mu dávajú chvíľkové potešenie, no v konečnom dôsledku ho ničia. Ježiš bol aj v tejto oblasti pokúšaný diablom, ktorý Ho lákal na svetskú moc. Aj ľudia Ho chceli urobiť pozemským kráľom. No On netúžil po tunajšej sláve a moc. Mal víziu niečoho lepšieho: „*moje kráľovstvo nie je z tohto sveta*“ (J 18:36).

Ponuka moci je pre nás ľudí vždy lákavá. Dvíha naše sebavedomie a rozširuje možnosti. Zároveň vedie ku schopnosti manipulovať a využívať ľudí. Posilňuje našu pýchu a robí z nás bohov. No prináša aj mnoho zlého. Človek, ktorý sa dostane k moci zabúda na pokoru, ubližuje ľuďom, nemyslí na tých dolu a sústredí sa na vytváranie svojho osobného raja bez toho, aby bral ohľad na iných. Stáva sa bezohľadným, hrubým, zlym... Moc ničí aj vieru – pretože ak

má človek božský komplex, tak nepotrebuje iného Boha, on sám si je bohom. A prístupuje tak aj k iným. Všetko sústredí iba na seba.

Ježiš však pripomína, že **je možné mať iba jedného pána – buď je našim Pánom Pán Boh a potom tak vyzerá naša prítomnosť aj budúcnosť alebo sme si sami pánmi, no potom musíme znášať aj následky – pretože slúžime diablu**. On nám nemôže dať to, čo nie je jeho a na tomto svete nie je jeho nič dobré, pekné ani pozitívne. Diabol nám nemôže dať nič trvácne alebo dokonca večné. Nemá také možnosti a zdroje. A Ježiš to vedel. To, čo Mu diabol ukazoval, Mu nemohol dať. Ponúkal len ilúziu, faloš a klam, zavádzal a podvádzal Ježiša a to isté robí aj pri nás. Dáva nám falošné sľuby, pozlátka, za ktorým sa nič neskrýva. Preto nám **Ježiš pripomína, že nemôžeme očakávať pravdu od Otca lži a ak chceme žiť v raji, musíme dôverovať Tomu, kto ho vytvára a ponúka. No nie tu na tejto zemi, ale v nebeskom kráľovstve.** Jedine Ježiš nám môže ukázať kráľovstvo a jeho slávu so slovami: „ak padneš a budeš sa mi klaňať, toto všetko ti dám“. Prečo sa teda spoliehame na neistotu a odmietame istotu? Len preto, že sa pozemských darov vieme dotknúť a tie nebeské sú často nemateriálne? A pritom to pozemské sa rozplynie, len to nebeské zostane. Tie nám zabezpečuje Ježiš: „*idem vám pripraviť miesto*“ (J 14:2). Majme nádej.

Keby sme si vysnívali život, bol by bez problémov. Ale bol by to iba sen. Na tomto svete bez problémov žiť nemôžeme. Oni nás však zocelujú. Aby sme sa vždy spoliehali v prvom rade na Boha, nie na plné brucho, na Pána, nie na svetskú moc, na Ježiša, nie na krehkosť pozemského života. Boží Syn nám prišiel ponúknuť trvalé hodnoty vo svojom kráľovstve. Na to sa spoľahnime pri hodnotení roku 2018 aj pri plánoch na rok 2019. Amen